

הקורא למפרע פרק שני מגילה

כ.

עין משפט  
נר מצוה

**ל**ו א טוֹשֶׁעַ אִם כִּסֵּם  
 תְּרַסוּ סִפְיָאָה:  
**לז** ב מִי פִי' מַהֲלֹסֶת  
 מִלֵּל הִלֵּכָה אֶת סִמָּה  
 עֲשֵׂן כֹּחַ טוֹשֶׁעַ י"ד סִי  
 רִכֵּב סִפְיָאָה:  
**לח** ג מִי פִי' מַהֲלֹסֶת  
 מִקְרָאוֹת הִלֵּכָה אֶת סִמָּה  
 עֲשֵׂן רִמָּח:  
**לט** ד מִי פִי' מַהֲלֹסֶת  
 פִּרְה אֲדוּמָה הִלֵּכָה אֶת  
 סִמָּה עֲשֵׂן רִלָּב:  
**מ** ה מִי פִי' מַהֲלֹסֶת  
 אֶקְרִי צִיָּה הִלֵּכָה אֶת  
 סִמָּה לֶאֱרֹךְ קִירָא עֲשֵׂן רִמָּה  
 טוֹר יוֹד קִירָא עֲשֵׂן:

## רבינו חננאל

[illegible]

**וְלֹא** שׁוֹבְרִין וְלֹא מוֹזִין אֶלֶּא בְּיוֹם. קָשִׁיָּה לְהַתֵּן בְּמַסַּמֶּת פֶּרֶה  
(פ"ב משנה י"א) אֵין תּוֹבְלִין הַאֲזוּב בְּלִילָה וּמוֹזִין בְּיוֹם אֲבָל  
עֲלָמוֹ תּוֹבֵל בְּלִילָה וּמוֹזִין עָלָיו בְּיוֹם וְהִכָּא אֲמַרְיִין לְדַרְכֵּי לְטַבּוֹל  
בְּצִיּוֹם וּפְרָט דְּשִׁמִּי בְּצִיּוֹת הֵן אַחַת לִפְנֵי הַהֹאֵלָה כְּדִי לְקַבֵּל הַהֹאֵלָה

בימות (דף מו:) ואחת לאחר ההוא והיינו ההיא דכתיבא בקרא והיא דבית ציממא והכי גמי משמע פ"י דכריות (דף ט.) דליכא טבילה לפני ההוא דקאמרינן מה אצומים לא נכנסו לבית אלא במילה וטבילה והרצאת דמים והרצאת דמים נפקא לן מויחזיק את הדם וטבילה נפקא לן משום דגמריה דלין הוזהר בלא טבילה לפניה כדי לקבל ההוא והוזהר פרה במקום אותה הוזהר עומדת ואם כן צריך טבילה לפניה \* וגם צריך טבילה לאחריה דהא בצפרין קמני שאם הקדים הוזהר בלא הוזהר לא עשה ולא כלום אלא אם שיש טבילה לאחר ההוא דכדמשמע התם ואחת קודם ההוא דכדמשמע בכריות וזכמה מקומות בגמרתנו שחזיר טבילה לפני ההוא וזמ"מ קשה הכא באיזה טבילה מיירי לישנא דקטק טובלין צרישא אלא דהוא אפילו צליה דכפררית ואי מיירי בצוהה שלאחר הוזהר מאי אפילו משום דאיתקש להוזהר מיפוק אליה משום דהוא לאחר ההוא ואינה צרישא אלא ציוס ולמעוטי לילה שלאחר ההוא דהיינו ליל שמיני לא אצטרך דיוון דעבר שביע פשיטא דמותר לטובל בכל עת שצילה וגם רש"י פירש כן דמשעבר היום מותר לטובל בצילה לכן נראה כפירוש ריב"ז שלאחר מייירי טבילת ארז דהוא ביצממא דתנן במסכת (פרה טז) וזהו נקט טובלין ואכ"ח מוין וה"נ משמע בירושלמי דמייני קרא דטובל והוזהר למדרשא דאשקט טבילה להוזהר והיינו דמדרש ארז \* ומיהו קרא ר"ה ארז צלח בשליה מסכת יומא (דף פח.) הוזהר והוזהר וטמא מת (ב) טבילתן ציוס ר' יוסי אומר מן המנחה ולמעלה לא יטבול פירוש אחר שהתפלל תפלת המנחה דהפילת טבילה יכול הוא לאומרה צליה ופשיטא דהיינו ציוס שלאחר ההוא \* דאי לפני ההוא היאך מותר לטבול ציוס הפורס ואי משום דהוזהר בצומה מזהו מכל מקום הטבילה

[illegible]

לעולם ר' יהודה. ואפי' לכתחילה מכשיר וממני' רבי יוסי היא ואפי' לא: והאי דתורם לכתחילה ר' יהודה: והאי דבראמ"ו: משמו של ר' אלעזר בן עזריה אמרה שצריך להשמיע והאי דבראמ"ו משמע לכתחילה אבל דיעבד יאז: והשפא דאסיה להני.

[illegible]

ואמרינן התם יהיה לה מלמד שסופרת אחד לאחד קצת מיום  
המחרת. הלכך צלילה מיהת תטבול דעבדה קצת שימור:  
קמ"ל

**דבתיב** וביום השמיני ימו'. קשיא דצפרק ר' אליעזר אומר ומנן שמונת ימים דריש ולא צלילה ותניא התם כותיה והקשה ה"ר אפרים כיון דמילה אינה צלילה אם כן הו"ל מנחת ע' דקדושין (דף כט. וס') קרא דאיתו לומר דלשה אינה חייבת למול לאמינא דהאי דנשים פטורות ממנחת עשה שהזמן גרמא היינו ע"ה ממעטיין נשים אבל מילה שיש בה כרת וגזרתה עליה שלש עשרה דלא אי נמי למילה שלא בזמנה וכמאן

**מאי** שנה שומרת יום בנגד יום וכו'. אי ולא טובלין דלעיל  
אבל אי איירי בטבילת חזון צריך לפרש הכי מאי שנה

שומרות יום כנגד יום כגון שראתה ב"א יום שבין נידה לנידה שהן ימי זיבה, הדין לישוב של  
קודם שתנץ החמה לא. **ירושלמי** כל חיבי טבילות טבילתן ביום, נידה ויולדת טבילתן בלילה  
לילה. דרש ר' חייא בר בא לצעורא, נידה שעובר זמנה טובלת אפילו ביום, תמן אמור אפילו  
שנאנסה וטבלה ר' שמי בשם רב טהרה לביתה וטמאה לטהרות. ר' אלעזר משום ר' חנינא

[illegible]

זרה אור השלם

1. שמע ישראל  
אלהינו יאמר:

דברים ו ד

2. יהוה הדריכה האלה  
תשכב אנכי מצוף היום  
על לכתבי:

דברים ו ו

3. והימים האלה נקוים  
ונעשים בכל דור ודור  
ומדנה ומתפחה מדנה  
מוצאה ועני ידוע ומי  
הפורים האלה לא יעברו  
מתוך הימים ויכרם  
לא יסוף מועד:

ספר ט כח

4. ויכין השמיני ימול  
בשר ערלתו:

ויקרא י ב

5. והנה יהיה  
השמיני ביום השלישי  
ויכין השביעי והשמיני  
ביום השביעי וכבס  
גבריו ורחץ במים ויטהר  
עצמו כמברר יט  
6. את תורת הנו אפר  
אצט מנום שכבת זרע  
למנוחה בה:

ויקרא ט ו

7. כל השכב אשר  
תשכב עליו כל יום ויום  
תחשב נדחת ידיו לה  
וכל הכלי אשר תשכב  
עליו טמא יהיה טמאת  
נדחתו:

ויקרא ט ז

## גליון הש"ס

תוס' ד"ה ולא טובלין  
וכי' וגם צד"י טבילה  
לאחריה. ע"י חגיגה דף כג.  
ע"א תוס' ד"ה עשאוהו:  
בא"ד דא' לפני ההואה  
היאך מותר לטבול  
ביוה"ב. ע"י שבת דף קיא  
ע"א תוס' ד"ה לא ס"ד:

## הגהות הב"ח

(א) גמ' לא מני טבילה  
משום דכתיב כל:  
(ב) תוס' ד"ה ולא טובלין  
וכו' הזכיר והזכיר וטמא מת  
טובלין כדרכן ביום  
הכפורים ר' יוסי אומר:

## מוסף רש"י

ולשנותה ביום. זכר לנס  
שהיו זועקין צימי לרתן יום  
ולילה (לעיל ד.)

(ח) ע"י גדה ע"ב. ובמשנה טבלה ביום שלאחריו כו' וז"ע.